

Zeneszó közönség- és saját igény szerint

A lemezlovasként fordított disc jockey a legújabb korban divatosná vált foglalkozások egyike. Sokan inkább szórakozásnak tartják, holott nemcsak alapos tudást és felkészültséget igényel, de sokszor nagyon kimerítő is lehet. Mondom mindezt diszkóba nem járó, abszolút kívülállóként. Épp ezért fordultam egyik kedves volt tanítványomhoz, hogy megkérjem, igazítson el mesterségének vadonában.

Mindenekelőtt azt kérdeztem **Lajcsák Zoltántól**, ő hogyan fogalmazza meg választott és jó pár éve gyakorolt szakmáját.

– Ceremóniamesterként, aminek angol rövidítése, az MC (Master of Ceremony) az én nevem mellett is szerepel, de gyakran jelenik meg a DJ-vel együtt. Ebből is látszik, hogy a lemezlovas elfoglaltság nagyon hamar nagyot változott, és folyamatosan bővül is a szerepköre. A ceremóniamester tehát nem egyszerűen váltogatja a kívánt vagy ajánlott zeneszámokat, hanem ő hangolja a közönséget, énekelteve fokozza a hangulatot.

Fotók: magánarchívum

– Emlékszik-e a kezdetekre, amikor elhatározta, hogy a könnyűzenének, a diszkóhangulatnak fogja szentelni magát?

– Hogyne emlékeznék: tizenkét éves korom körül történt, amikor még csak hallgattam a rádióban a zenét, és beleszerettem *A hattyúk tava* meséjébe, illetve Csajkovszkij zenéjébe. Rongyosra hallgattam, egyszerűen nem tudtam abbahagyni. De hallgattam mást is, szerettem mindent, amit a Partium Rádió játszott. Egy alkalommal felhívott egy barátom, nem tudnék-e egy szponzort a rádió *Clubbers Night* című szórakoztató műsora számára, és ugyanez a barát szólta, hogy meghallgatás lesz a rádiónál, próbálkozzam én is. Egy cikket kellett felolvasnom három percig folyamatosan. Másfél perc után már nagyon izgultam, de sikerült bejutnom. Az első műsorem a *Latino* volt, latin zenét játszottunk, de kitaláltuk, hogy lehessen üzeneteket is küldeni, azokat beolvastam, és fokozatosan feljutottam a reggeli műsor vezetéséig. *Indul a mandula* volt a műsor címe, sok DJ hallgatta, és kezdtek hívni, hogy az ő műsoraikban is beszéljek. Megtanítottak DJ-skedni: Lovas Norbert (DJ White), Molnár Attila (DJ Prody), Sándor Dávid (DJ Evga) és Varga Tarsoly Roland (DJ Preda) – én pedig lettem MC Lajcsák. Tizenegy évig állandó jelleggel voltam a Partium Rádiónál, majd egy évet a Plusz FM-nél. Sajnos, mint minden szakmában, a miénkben is adódtak nézeteltérések, és tizenkét év után a rádiótól átmentem a Digihez, vagyis az RCS & RDS-hez. Vizsga után lettem diszpécser, én adom ki a munkát a csapatoknak, de őszintén szólva nagyon hiányzott a rádiózás, hiányzik most is, úgy látszik, megmarad örök szerelemnek.

– Mikor kezdett el dolgozni a diszkókban, klubokban?

– Először a Sevenbe kerültünk az említett barátommal, majd a Downtownba, 2014 óta pedig folyamatosan a Gekko Pubban vagyok. A Gekkot a második családomnak érzem. Egyébként a klubozást nagyon jól lehet más munkákkal párhuzamosan is végezni. Eleinte

Munka közben
MC Lajcsák

egy kicsit furcsa volt a rádióhoz képest, ahol legföljebb elképzelték, mennyien hallgatják most az általam közvetített üzeneteket, de a klubban ott van előttem a közönség. Mindig felmerül, vajon mire hogyan reagálnak. Hiába, emberekkel dolgozni az egyik legnehezebb, igaz, ugyanakkor a legszebb is. Kaptam sok ajánlatot, de a Gekkot nem hagyom ott, ez biztos.

– Szoktak-e Nagyváradon kívül, más helységekbe járni zenélni?

– Város- és falunapokon zenéltünk máshol is, de ez már nem vonz. Jártunk Szatmáron, Zilahon, Székelyhídon, de a legjobban Mihályfalván éreztem magam, az ottani Feház diszkóban.

– Jelenlegi munkahelyén van-e lehetőség szakmai fejlődésre?

– Van, hogyan. Vizsgákkal lehet följebb és följebb jutni, van is rá kilátás, és alkalomadtán meg is fogom próbálni.

– Ha egy pályakezdő fiatal kérne tanácsot, nyugodt lelkiismerettel ajánlaná-e a saját szakmáját?

– Érdekes dolgok történnek a mi szakmánk körül, ugyanis ma már bárki mondhatja magáról, hogy DJ, akár egy sikeres házi-buli után is. Csakhogy ezt a státust ki kell érdemelni, fel kell mutatni valami konkrét eredményt, hiszen meg kell próbálni megadni a közönségnek, amit éppen akkor elvár. Ők jönnek a mi klubunkba, valószínűleg azért, mert tőlünk várnak megfelelő műsort. Ezért kell a legjobb formát hoznunk mindig, mert különben elszoknak tőlünk, mennek máshová. A klubok a zenétől és a bárosoktól függenek. Ajánlani mindenképpen ajánlanám a lemezlovasságot, mert nagyon szép szakma. Eléggé költséges is, különösen, ha saját felszereléssel akar valaki zenélni. Amikor leérettségiztem, még én sem tudtam pontosan, mit is akarok, de az egyetem után – gazdasági menedzsmentet végeztem – már biztos voltam a választásomban. És elmondhatom, hogy teljes mértékben meg vagyok elégedve, hisz mindig szerettem magam körül a nyüzsgést, s ezt most megkapom. De nem könnyű szakma, hisz naprakésznek kell lennünk a zenéssel, intézni az engedélykötelességet. Ezt esetemben a klub fizeti, hisz az alkalmazottja vagyok, de kezdetben volt olyan is, hogy nekünk kellett fizetnünk. Aki nem jártas a mi szakmánkban, nem is tudja, hogy neves DJ-ktől is lehet zenéket venni, vagyis a sikerhez kell a befektetés. Rengeteg esküvőre hívtak, de az nem az én igazi világom, hallgatni meghallgatom az ilyen rendezvények zenei anyagát, de játszani nem játszánék el bármilyen rendelést.

Molnár Judit